

28e jaargang
nr. 288
september 2005

hei & wei

dorpsblad voor Blaricum

HEI & WEI IS HET DORPSBLAD DOOR EN VOOR ALLE BLARICUMMERS EN IS EEN UITGAVE VAN DE STICHTING DORPSBLAD BLARICUM.

Van de redactie

'Hei & wei' is een oud dorpsblad. Voorafgegaan door de 'De Spuit' in 1967, door 'De Drost' en daarna 'Tussen hei en wei' in 1968, verscheen, toen de 'Stichting Dorpsblad voor Blaricum' opgericht was, de eerste 'hei & wei'. De initiatiefnemers, redacteuren en voorvechters van het eerste uur, vaak bekende dorpsgenoten, kunnen zich die pioniersjaren nog goed herinneren. Gewerkt werd er in een sfeer van enthousiasme en verbondenheid. 'Hei & wei' was 'voor het dorp, door het dorp.' Bij het doorlezen van de jaargangen voel je niet alleen grote betrokkenheid met de Blaricumse dorpsgemeenschap maar ook verantwoordelijkheid voor het dorp en zijn inwoners. Zorg voor wat er in het dorp leeft, wat er gebeurt. Het blad werd in hoge mate een karakteristiek, bindend element. Het werd zelf een stukje Blaricum. En dat is steeds zo gebleven. Tot op de dag van vandaag. Elke maand weer hebben in de afgelopen 37 jaar (!) de redacteuren, zoals onze ereburgers Aty Lindeman-Strengtholt en wijlen Jan Rigter Lambzn. - om twee markante namen te noemen zonder daarmee de vele anderen tekort te willen doen - als vrijwilligers ons dorpsblad gedragen, met buitengewone toewijding, liefde en volharding. De grote vraag, elke maand weer, naar de net uitgekomen 'hei & wei', met nu bijna 4.400 exemplaren per maand, is daar symbolisch voor. 'Hei & wei' is voortgekomen uit een sterke behoefte van onze gemeenschap naar berichten over het dorpsleven. Het eeuwenlang gesproken dorpswoord werd een geschreven dorpswoord. Al vroeg had het gemeentebestuur het grote belang van 'hei & wei' begrepen en leverde daarom jaarlijks steeds een financiële bijdrage, in ruil voor de plaatsing van de voor de bewoners zo belangrijke gemeentelijke mededelingen. Samen met de sponsorbijdragen en de inkomsten uit advertenties kon 'hei & wei' als veelgelezen gratis dorpsblad financieel gezond blijven. Nu wil de gemeente, in het kader van brede bezuinigingen die nodig zijn om de begroting 2006 sluitend te maken, haar jaarlijkse bijdrage aan 'hei & wei' beëindigen. Voor de gemeente een klein, maar voor 'hei & wei' een groot bedrag. In één keer stopzetten, zonder afbouwregeling. De gemeentelijke mededelingen zullen uit ons blad verdwijnen. Natuurlijk kan de redactie de zorg voor de gemeentelijke financiën onderschrijven. Maar ze betreurt de mogelijke gevolgen hiervan voor het dorp. Verlies aan communicatie. Voor 'hei & wei' zal het een financieel moeilijke tijd worden. Meer dan ooit zullen alle zeilen moeten worden bijgezet om ons dierbare dorpsblad te laten voortbestaan, waarbij wij ons gelukkig gesterkt mogen voelen door het warme hart dat vele Blaricumse boeren, burgers en buitenlui 'hei & wei' toedragen. Een dorpsblad waarvan je er in ons land niet veel vindt.

S.B.

Thea en Bud!

foto: Tjerk Visscher

INBRENG ROMMELMARKT 2006

Gaat u binnenkort uw zolder, kelder of rommelkast opruimen? Goed idee, want u kunt uw goederen weer inbrengen voor de Rommelmarkt 2006, die traditiegetrouw plaatsvindt op de Blaricummerie op Koninginnedag. U kunt uw spullen brengen naar Rie Rigter, Eemnesserweg 4, Blaricum. **Groot meubilair, zitbanken, koelkasten, matrassen e.d. gelieve u niet te brengen.**

Kermis in Blaricum

foto: Satyamo Uyldert

DORPSCAFÉ 'D'OUWE TAK'

Motorbul

Aan de Eemnesserweg nr. B 13 staat een mooi café genaamd 'd'Ouwe Tak'. Het café bestaat al vanaf 1847 en dankt zijn naam aan één van de vorige bewoners, namelijk die van Jan Tak. Hij bezat in de jaren vijftig van de vorige eeuw dit café. Toen Anton van de Koot in 1961 eigenaar werd, heeft hij als eerbetoon aan de familie Tak de zaak deze mooie en passende naam gegeven. Anton was, voordat hij het café overnam, werkzaam bij de Kunstmatige Inseminatie. Omdat hij voor dit werk veel gebruik maakte van een motor, om zich makkelijk en snel te kunnen verplaatsen van boer naar boer, werd hij ook wel de 'Motorbul' genoemd. Anton en zijn vrouw Jopie hebben er keihard voor gewerkt om er een goedlopende horecagelegenheid van te maken. Dat is hen zeker gelukt. Na bijna 34 jaar vonden Jopie en Anton dat de tijd gekomen was om plaats te maken voor de nieuwe gene-

foto: Gerbe v/d Woude

ratie. De zaak werd in november 1994 overgenomen door zoon Hennie (31 januari 1959). Anton en Jopie verhuisden naar het Friese Lemmer en konden zich daar heerlijk wijden aan hun grote gezamenlijke passie: hun boot en het water.

Verenigingen

Hennie wilde net als zijn ouders dat het café de uitstraling behield van een gezellige 'huiskamer'. Hij wist dat omdat hij al verschillende jaren in de zaak had meegeelopen. De verenigingen die er hun thuis hadden, bleven er ook gewoon welkom. Dit waren o.a. de biljartvereniging 'Tot Ons Genoegen', die hier al vanaf het begin z'n thuisbasis had, de Blaricumse schietsportvereniging 'Ons Genoegen' die er zijn wekelijkse wedstrijden houdt, de 'B.O.O.K.', de Blaricumse Ontwikkelings- en Ontspanningskring, waarvan de leden er al vele jaren hun traditionele boerenmaaltijden gebruiken, en de volleyballende 'Blaricumse Oude Knarren', kortweg de BOK geheten, die er jaren kwamen, na hun wekelijkse inspanning om even een uurtje te ontspannen. "Ze zijn een poosje weggeweest", zegt Hennie, "maar ze komen weer terug."

Henk Krijnen

Sinds tien jaar is Henk Krijnen, van Bep van Piet Krijnen, de bedrijfsleider. Henk is een geboren en getogen Blaricummer, geboren op 14 mei 1951 op het Kerkpad 26. Zijn ouders woonden toen in bij de familie Ernst. Dat was heel gebruikelijk in die jaren. Ook toen waren er onvoldoende woningen voor 'starters'. Zijn vader

begon aan de Eemnesserweg 7 in het begin van de jaren zestig een ijsbar, die hij later uitbreidde tot een heuse snackbar met de slogan: "Voor het fijne ga je naar Krijnen". Henk heeft veel ervaring in deze

foto: SB

bedrijfstak, hij heeft tien jaar gewerkt in het café 'de Tafelberg'. Daarna is hij ook tien jaar werkzaam geweest in een discotheek in Hilversum. Henk: "Het publiek is verjongd. Daardoor zijn er andere dingen naar de achtergrond gegaan zoals bijvoorbeeld het klaverjassen." "Op de vrijdagavond is het nu ook gezellig druk, het is hier dan net een opvangcentrum, in de goede zin van het woord," zeggen Henk en Hennie in koor. De voetbalwedstrijden die live worden uitgezonden, op welke dag dan ook, zijn bij hen te zien op een groot scherm.

Een café waar je ook kunt eten

Vanaf 2002 kun je er ook eten op de donderdag, vrijdag, zaterdag en zondag. Vanaf 17.00 uur tot 21.30 uur. Met mooi weer kan dat op het terras aan de voorkant, of op het gezellige knusse terras aan de zijkant. Het is goed betaalbaar en ruim voldoende. In de aankomende wintermaanden wordt er oud-Hollandse kost geserveerd vanaf € 8,50. Zowel Hennie als Henk benadrukken dat zij geen eetcafé zijn, maar een dorpscafé waar je kunt eten.

Kermis

Al vele jaren is het tijdens de kermis een gezellige drukte in en rond 'd'Ouwe Tak'. Dit jaar waren ze voor het eerst open op de zondag en hadden ze 'De Deurzakkers' als artiesten uitgenodigd. Het was een geweldig succes en zeker voor herhaling vatbaar.

Motto

Als ik Henk en Hennie vraag wat hun motto is, zegt Henk resoluut: "Mondje dicht is onze reclame, en natuurlijk iedereen in zijn waarde laten. Want Blaricum heeft een zeer gemêleerde bevolking en een afspiegeling daarvan vind je terug in 'd'Ouwe Tak'. Wij van hei & wei wensen Henk en Hennie en al hun medewerkers nog heel veel goede jaren toe in dat mooie dorpscafé 'd'Ouwe Tak'.

Frans Ruijter

DISCUSSIE BLARICUM

(De eerste reactie, gericht aan Adrie van Zon, op diens artikel 'Blaricum' uit de 'hei & wei' van juni jl.)

Het gebeurt niet vaak, maar nu heb ik met belangstelling een artikel in 'hei & wei' gelezen. Inderdaad, jouw voorpagina-artikel over de tegenstellingen in Blaricum. Wat mij opvalt is de verdeling van bewoners van het dorp. Met nadruk op het dorp. Alles in het artikel is heel duidelijk gericht op het oude dorp. En dat zal de Bijvanckers niet lekker zitten. Immers het oude dorp voert een soort gedoogbeleid ten opzichte van de Bijvanck. Men ziet dit deel van de gemeente alleen als nuttig voor de 'headcount'. Zonder de Bijvanck kan Blaricum niet zelfstandig zijn. Maar men moet er eigenlijk niets van hebben. Daarbij speelt natuurlijk ook de ligging mee. De Bijvanck is geografisch gezien immers meer van Huizen dan van Blaricum. Het gevolg is dat vele Bijvanckers zich ook geen echte Blaricummers voelen. Naar buitenstaanders toe wel, maar 'intern' niet. Daar komt nog bij dat Huizen niets liever wil dan het Blaricumse deel van De Bijvanck annexeren..... We kunnen de bevolkingsindeling dus eigenlijk uitbreiden met de groep Bijvanckers. Hoe en waar gaan we die inpassen in 'het dorp'? Let wel, ik heb geen antwoord, ik kom alleen met een vraag, met een extra discussiepunt.... Om een discussie te starten is een platform nodig. En wat is in deze tijden nu een beter en sneller platform dan het internet? Mijn suggestie is: zet voor deze discussie(s) een internetforum op! Ik heb geen idee hoe, maar er zijn al vele fora. De beheerders zullen je vast wel willen adviseren. Ik wens je veel succes met je initiatief en hoop dat je mijn opmerkingen als opbouwende kritiek ziet. Ik heb 'ergens' een mooie uitspraak gelezen: "zonder wrijving geen glans". Perfect!

Elmer Vermunt,
een Bijvancker en Blaricummer

IN MEMORIAM DAAN STERENBORG

Op zondag 7 augustus, overleed Daan Sterenberg op 79-jarige leeftijd in Ziekenhuis Hilversum. Hij was oudwethouder van de gemeente Blaricum.

Daan werd op 28 september 1925 geboren in Wildervank, verbleef als oorlogsvrijwilliger van 1945 tot 1948 in Indonesië en ging na zijn terugkeer werken bij Philips in Huizen, laatstelijk als personeelschef. In 1954 trouwde hij met Annie Rijsberman. In 1971 verhuisden Annie en Daan van Hilversum naar Blaricum, Rigerskamp en in 1979 naar de 'boerderij' aan de Rongen. In de grote schuur en in zijn tuin was hij in zijn element. Daan hield van dieren, had jarenlang een paard, kalveren, kippen, konijnen, geiten en schapen en zelfs een weiland van Jaap van Kee (de Graaf) aan de Meentweg in Eemnes. De schuur stond ook ter beschik-

Vervolg op pagina 2

HOOFDSPONSORS EN SPONSORS

ALPHAG BV
Blaricum

DEP
MAKELAARS

on

eigenaar: de heer R. Ton

VOORMA EN WALCH
MAKELAARS IN HET GOOI

MOULIJN BOSSE
&
HUDDLESTON SLATER
NOTARISSEN

JSR

de Jong Strankinga Ronk

Wester en Van der Bijl
MAKELAARS VAN GOEDE HUIZE(N)

Torenlaan 12, Blaricum 035-5315300

BLARICUM
erfenis van goeters
Verkrijgbaar in de boekhandel.

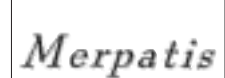
Rabobank

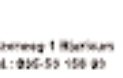
BLARICUMSE
APOTHEEK

Van Gooische Huize
Makelaardij o.z.
Meentweg 27a
Tel. 035-5380848

Merpatis

BOK

Fa. Wed. B. Vos

Tel. (035) 531110
E-mail: b.vos@hetnet.nl

Fred van Sprang
EDELSMID

Schoolstraat 4
1261 EV Blaricum
Tel. 035-5310820

Vishandel Blaricum
Meentweg 2
Blaricum
Tel. 035-5383337

WESTLAND KAAS
Net iets lekkerder!

Rustgevend en excellent
beleggingsadvies
E-mail: a-2-p@hetnet.nl
Tel.: 06-14992102
www.a2p.nl

RUST WAT
CAFE - RESTAURANT

IEDERE DAG GEOPEND
VANAF 10.30 UUR
Schapendrift 79 1261 HP Blaricum
Tel: 035-538 32 86 Fax: 035-533 44 93
www.cafestaurantrustwat.nl

Oud Bussummerweg 35
1272 PF Huizen
Telefoon (035) 694 24 17

Singel 14
1261 XP Blaricum
Tel. 035 531 18 39

**J. DE GOOIJER
ANNEMER**

NIEUWBOUW VERBOUW ONDERHOUD

*Slender You®
Centre*

Torenlaan 12D, 1261 GD, Blaricum
035-5312703
www.slenderyou-blaricum.nl

Het café is de hele week geopend & op donderdag t/m zondag wordt voor u gekookt van 17.00 uur tot 21.30 uur. Bij mooi weer kunt u ook eten op ons zijterras.

Café d' Ouwe Tak
Hét café waar je óók kunt eten!
Eemnesseweg B13 Blaricum
035 - 5314300

Winkelcentrum de Balken

1000

Geen fratsen. Dat scheelt.

HVDVEEN

Schilders- en wandafwerkingsbedrijf

Huizenweg 26 - 1261 AX Blaricum - Tel. 035 531 13 60

Mary Faber
SPECIALISTE HUIDVERZORGING

DORPSTRAAT 6A, BLARICUM TEL. 035-5389649

Alle medewerkers zijn gediplomeerd en geregistreerd. Aangesloten bij de ANBOS

stiny

Tandtechnisch Lab.

Zaterdag gesloten

Dwarslaan 10
1261 BB Blaricum
Tel. 035 531 17 23

**Stukadoorsbedrijf
W. SPAKMAN - BLARICUM v.o.f.**

- NIEUWBOUW
- VERBOUWINGEN
- RENOVATIE
- SIERPLEISTERS
- RESTAURATIE
- GEVEL-ISOLATIE
- STUCCO-ANTICO
- LIJSTWERKEN
- LEEMSTUC

Koggewagen 9, 1261 KA Blaricum,
tel. 035-5257504, fax 035-5261779 mob. 06-22793245
spakman_blaricum@hotmail.com

**FH FEEP VAN DER HEIDEN
PUINRECYCLING B.V.**

- Handel in menggranulaat 0-40 met KOMO-keur BRL 2506
- Handel in grind, grond en zand
- Recycling bouw-, sloop- en bedrijfsafval

Tel.: (035) 5257453 / 5383620
Fax: (035) 5317625
Singel 3, 1261 XP Blaricum

**G. VOGEL
INTERIEURS**

Woensbergweg 2 1261 AP Blaricum
Tel. (035) 531 07 34 Fax (035) 538 02 66
(Graag na telefonische afspraak)

Speciaal adres voor:
Huisbrand Industrie
Centr. verwarming
Aanmaakmaterialen
Blokken
Stookolie voor centr. verwarming en huishoudens
BENZINE
Mengsmearing
Motorolie

FIRMA WED. B. VOS

MIDDENWEG 15, TEL. 035-538 32 46
MIDDENWEG 17, TEL. 035-538 20 53
BLARICUM

Gemeente Blaricum

Bezoekadres Gemeentehuis
Torenlaan 50
1261 GE Blaricum
Postadres Postbus 125
1260 AC Blaricum
Telefoon (035) 5399500

het gemeentehuis is telefonisch bereikbaar van ma t/m do: 8.30 tot 17.00 uur en op vrijdag van 8.30 tot 12.30 uur.

Fax (035) 5317605
E-mail mail@blaricum.nl
Internet www.blaricum.nl
Openingstijden Ma, di, do, vr, van 8.30 - 12.30 uur
Woensdag 13.30 tot 16.30 uur.
De afdeling Burgerzaken is tevens geopend op dinsdagavond van 18.00 tot 20.00 uur.
BEL-Gemeente- Cluster Uitvoering van de

werf afdeling Openbare Ruimte
Bezoekadres Zuidersingel 2, Eemnes
bezoek volgens afspraak
Postadres Postbus 125, 1260 AC Blaricum
Telefoon (035) 5399520
Fax (035) 5394055
E-mail mail@blaricum.nl
Brandweer Verbindingsweg 13, Blaricum
Telefoon (035) 5382345

Gemeente Blaricum moet pijnlijke keuzes maken

Mogelijk tekort vanwege plannen afschaffing gebruikersdeel OZB:
Het college van burgemeester en wethouders van Blaricum heeft op donderdag 1 september 2005 de begroting 2006 aangeboden aan de gemeenteraad. Met behulp van enkele forse ingrepen, met name op het gebied van welzijn, sport en de eigen bedrijfsvoering, heeft het college de begroting sluitend weten te krijgen. De OZB, die de afgelopen twee jaar fors steeg in de gemeente Blaricum, wordt niet verder verhoogd dan het inflatiepercentage (1%).

Vervolg van pagina 1
king van de Oranje Vereniging voor opslag van de meest uiteenlopende attributen. Daan was energiek en opgewekt. Hij hield van de vrolijke kant van het leven. Hij was Prins Carnaval van 'De Kruiskuilers' en jarenlang een zeer gewaardeerd bestuurslid van de Oranje Vereniging. Maar daar bleef het niet bij.

In de politiek
Na zijn pensionering in 1985 belandde hij al snel in de plaatselijke politiek. Raadslid voor het CDA, al snel fractievoorzitter en vanaf 1989 wethouder. In 1992 en 1993 fungeerde hij, tijdens de periode tussen het vertrek van burgemeester Le Coultré en de komst van Paul de Winter, bijna een half jaar als burgemeester. In hei & wei van december 1992 zei hij er het volgende over:

"Je doet het voor het dorp. Ik heb er de tijd voor, gelukkig. Ik voel me niets bijzonders en ben ook niets bijzonders. Ik doe wat ik kan voor de burgers. Gesteund door de ambtenaren lukt het me wel en ik zal het met plezier doen, voor zolang het duurt."
Ter gelegenheid van de crematie zei burgemeester Ton over Daan dat hij door één van haar voorgangers aan haar als volgt werd gekenschetst: "Daan was een aimabel en open mens. Maar ook iemand die zich niet weg liet cijferen. Zo was hij in het college bij tijd en wijle behoorlijk eigenwijs. Want als hij ergens voor stond dan ging hij er ook helemaal voor. Hij had zijn idealen en principes, met name op het gebied van volkshuisvesting, maar daar viel goed mee te leven, want hij was nooit onredelijk of drammerig. Daar was hij veel te aimabel voor. Conflicten ging hij niet uit de weg maar hij zocht ze zelf niet op."

Sportieve levensgenieter
Tot zijn 75^e jaar was hij kerngezond, deed trouw tweemaal per week aan sport en genoot samen met Annie met volle teugen van het leven. Sinds de laatste jaren ging het met zijn gezondheid echter niet goed. Hun 50-jarig huwelijksfeest konden ze vorig jaar met familie en vrienden gelukkig nog wel vieren. Maar de laatste maanden waren erg moeilijk.
Wij wensen Annie veel sterkte om dit verlies te dragen en hopen dat zij veel steun zal krijgen van degenen die Daan dierbaar waren.

Adrie van Zon

Omdat de consequenties van de voorgestelde bezuinigingen voor bepaalde groepen van de bevolking ingrijpend kunnen zijn, heeft de gemeenteraad iedere instelling die getroffen wordt de gelegenheid geboden haar zienswijze kenbaar te maken. Speciaal daarvoor heeft de gemeenteraad een hoorzitting gehouden op woensdag 21 september jl. Instellingen hebben een schriftelijke uitnodiging ontvangen.
Enkele grote posten waarop het college van B & W voorstelt om te bezuinigen zijn het afschaffen van subsidies op schoolzwemmen en het beperken van subsidies op het basisonderwijs. Daarnaast wordt een aantal investeringen één jaar opgeschoven. Op de gemeentelijke bedrijfsvoering denkt het college jaarlijks fors te kunnen besparen door onder andere de BEL-samenwerking te intensiveren. Naast minder uitgaven is ook gekeken naar extra inkomsten. In het voorstel wordt het gemeentelijk onroerend goed van de hand gedaan en worden bouw kavels en snippergroen te koop aangeboden. De renteopbrengst van het verkoopbedrag

wordt verwerkt in de begroting.
Gebruikersdeel OZB
De rijksoverheid heeft plannen om het gebruikersdeel OZB af te schaffen. De gemeente zou dan alleen nog OZB kunnen heffen voor eigenaren van onroerend goed in de gemeente. In de plannen worden gemeenten gecompenseerd door een hogere algemene uitkering. Voor Blaricum pakt die compensatie echter nadelig uit. Aan de andere kant heeft minister Remkes publiekelijk verklaard dat geen enkele gemeente als gevolg van de afschaffing van het gebruikersdeel er op achteruit gaat. De Tweede Kamer moet over deze plannen nog besluiten. Gezien de korte termijn die nog rest tot 2006 gaat het college ervan uit dat mogelijke gevolgen pas voor 2007 gaan gelden.

De begrotingsbehandeling in de gemeenteraad is op donderdag 20 oktober 2005.

**AGENDA GEMEENTE
Gemeentehuis Nederheem**

Oktober 2005:
- **Cie I, Welzijn, Sport & Sociale Zaken** 3 oktober 2005 om 20.00 uur
- **Cie II, Ruimtelijke Ordening & Beheer** 4 oktober 2005 om 20.00 uur
- **Cie III Person., Financ. & Organisatie** 5 oktober 2005 om 20.00 uur
- **Raadsvergadering:** 20 oktober 2005 om 13.30 uur
Ophalen oud papier en karton: Bezit u een blauwe container: zie het schema van de G.A.D.
Heeft u nog geen blauwe container: wordt huis-aan-huis opgehaald op de 4^e woensdag v.d. maand, nl. 26 okt. a.s. Vóór 9.00 uur 's ochtends aan de weg zetten. Wordt verzorgd door voetbalclub Allen Weerbaar en Zorgboerderij 't Werkpaert.
Bij scholencomplex de Bijvanck staan nu bij de hoofdingang 4 blauwe papiercontainers. Op schooluren te gebruiken.
Klein chemisch afval / G.A.D.: bij winkelcentrum De Balken elke 2^e dinsdag van de maand van 9.00 tot 9.30 uur, en bij **Scheidingsstation Huizen**, Ambachtsweg. Geopend: dinsdag t/m vrijdag 8.30-12.30 uur en 13.00-16.30 uur, zaterdag 9.00-16.00

'VAN DE DINGEN DIE VOORBI GAAN'
(ingezonden stuk)

De oude man was al jaren niet meer in Blaricum geweest hoewel hij daar naar zijn zeggen met erg veel plezier had gewoond. Het ritje naar zijn voormalige woonomgeving, thans ook wel de gouden driehoek genoemd, had hem emotioneel dan ook aangegrepen. Een beetje verward stapte hij uit in onze straat om naar de weg te vragen. Er was de laatste tijd ook zoveel veranderd dat hij moeite had om zich te oriënteren.

Het was schemerduister en de lantaarns brandden nog niet. Helaas had Pluvius weer een van zijn tegenwoordig flink geladen donderbuien losgelaten op het recent naar moderne inzichten met gescheiden afvoergoten en afzinkputten voorziene stratencomplex. De man stapte dan ook tot aan zijn enkels in een grote beek die helaas niet meer door de riolering kon worden opgenomen, omdat alle kolkputjes voor veel geld uit de straat waren verwijderd. Verwonderd staarde hij om zich heen en vroeg ons waarom bij dit weer het onderscheid tussen weg en berm niet meer te bespeuren viel. Immers, in zijn tijd werd de buurt gekenmerkt door keurig onderhouden tuinen, vele inmiddels gekapte bomen en frisse stroken goed onderhouden gras in de berm waarbij het geheel werd beschenen door een heldere verlichting van voor die tijd moderne straatlantaarns. En als je dan al verdwaalde gaf een duidelijk leesbaar straatnaambordje aan hoe verder te lopen.
De man schudde zijn hoofd. Alles werd minder. De bordjes waren niet meer leesbaar. De lantaarns oud, beschadigd en krom, en vaak gedoofd. De straten waar hij zojuist doorheen was gereden hadden het aanzien van een slagveld. Hopen zand, levensgevaarlijke diepe kuilen soms voorzien van een roodwit paaltje en een weggoppervlak dat klaarblijkelijk elke dag werd opengebroken om dan weer slordig te worden dichtgegooid in plaats van opnieuw te worden bestraat.

Wij voelden ons beschaamd en trachtten de man wegwijs te maken. Hij vertikte het echter nog verdere risico's te nemen in wat hij omschreef als een desolate jungle die zijn eerdere ervaringen in Afrika

kleineerde. Goddank beschikte een buurtbewoner over een four-wheel drive die hij om publiciteitsredenen niet gaarne toonde. Hij durfde het wel aan de man naar zijn adres te leiden en zo waren we toch in staat om hem op sleeptouw te nemen. Eenmaal aangekomen dankte de man en vertelde ons blij te zijn dat er in deze tijd toch nog behulpzame mensen zijn. Hij zou niet weten hoe anders er te komen. De oude man was al jaren niet meer in Blaricum geweest..... en komt ook niet meer terug!

Buurtbewoners Onder den Dael (adres bij redactie bekend)

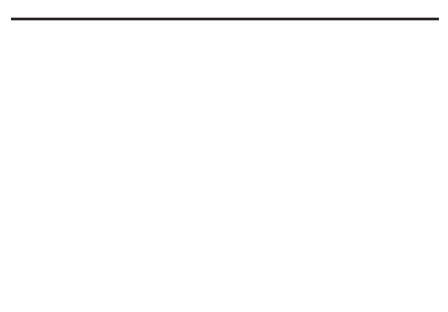

foto: Tjerk Visscher, vuurwerk bij Rustwat

EEN BIJZONDER ORGELGALA

De St. Vituskerk te Blaricum, gebouwd in 1870 naar ontwerp van architect P.J.H. Cuypers en in 1939 aanzienlijk vergroot, was met de loop der jaren toe aan een grondige restauratie. Met name het interieur kreeg in 2004 een grote opknappbeurt waarbij o.a. de altaarramen in ere zijn hersteld en het geheel een fraaie uitstraling heeft verkregen. Het Maarschalkerweerd-orgel, daterend uit 1874 en in 1969 door

foto: SB

Vincent Brugman

**AANNEMINGS BEDRIJF
HERMAN VAN DER HEIDEN B.V.**

H

Bestrating - riolering - grondwerk en sloopwerken
Singel 3 - Blaricum - Tel.: 035 5383620 / 5389372

ABN·AMRO De bank

De bank voor betalen • De bank voor sparen • De bank voor lenen • De bank voor beleggen.

M. SIEGERS

In- en Verkoop klokken - barometers meubelen en schilderijen

M. Siegers

Dorpsstraat 1
1261 ET Blaricum
Tel.: 035 538 20 76
Open: Woensdag t/m zaterdag 10.30-17.00 uur

ANTIEK EN KUNST

JSR

de Jong Strankinga Ronk
MAKELAARS MET KIJK OP DE TOEKOMST

Hilversum Bussum Blaricum
Oude-Engweg 15 Stationsplein 3 Dorpsstraat 3a
Tel. 035 6213743 Tel. 035 694 29 51 Tel. 035 538 22 88

Onze kantoren zijn zaterdag geopend van 9.30 tot 15.00 uur.

Smederij B.v.d. Bergh

Tuin- en parkmachines
Tractoren
Smederij werkzaamheden
Landbouwwerktuigen

Brinklaan 8-10
1261 ER Blaricum
Tel. (035) 531 66 33

UITSLAGEN VAN DE KERMISWEEK- WEDSTRIJDEN

(10 foto's Gerbe van der Woude)

Zaterdagochtend 20 augustus 2005

Ongezadeld ringsteken

- PONY'S**
1. Iris Jongeling
 2. Jessica Arends
 3. Bianca Bunt
- Bestgaande pony: Maaïke Wiggerts
- PAARDEN**
1. Patricia Post
 2. Lonneke Schipper
 3. Marieke Rigter
- Bestgaande paard: Saskia de Boer

Zaterdagmiddag 20 augustus 2005

Kermisvoetbaltoernooi

1. Oude dorp
 2. Regiopolitie
 3. TPG
 4. LTV de Bijvanck
 5. BLTC
 6. Café d'Ouwe Tak
 7. Veteranen B.V.V.'31
 8. Bijvanck
- Schutterstroofe Jeffrey Halsema
-Fair-Play Cup Café d'Ouwe Tak
-Minst gepasseerde doelman: Dennis van Kraay
-TPG Bokaal John Hogebrug

Zondagmiddag 21 augustus 2005

Vossenjacht voor SOLEXEN:

- Thema: Koningshuizen
Mooiste Solex-combinatie:
Nico de Jong en Miriam van Klooster
Pechprijs: Wil van Klooster
Winnende groep: N. Meyer
P. Signer
A. van Ommeren
M. Bol
F. van de Veen

Eindwinnaar Vossenjacht: F. van de Veen

Maandagochtend 22 augustus 2005

Keuring versierde fietsjes

- ZELF VERSIERD:**
1. Iris Faber (Wigwam in bolderkar)
 2. Sven Groot (Ballonnenverkoop)
 3. Anne Altena (Cow Girl)
- MET HULP VERSIERD:**
1. Emma Blom (Prinsessenboog)
 2. Sterre en Dave Lanphen (Boerentractor)
 3. Gio en Nino Steenbeek (Piratschip)

Keuring versierde aanspanningen

- PONY'S**
- Bloemversiering/ Cor Vosbeker
1. Marjolijn Waarlé en Tessa en Sanne Post
 2. Theo Makker en Joke Witte
 3. Wies ter Weijden en Carina

Originaliteit/ BOV-beker

1. Jessie en Cindy Groenestein
2. Katelijne Buis en Myrthe Kaptein
3. Esli Hoonhorst en Ricky

Landbouwstijl

1. Gabriëlle Bon en Sophie Hilhorst
2. Nikita en Maaïke Wiggerts
3. Noortje Poppe en Dirk Hilhorst

Meest smaakvolle combinatie

- Aty Lindemantrofee:
Marjolijn Waarlé en Tessa en Sanne Post

PAARDEN

Bloemversiering/ Rabobankbeker

1. Familie Hilhorst
2. Bud en Thea de Gooyer
3. Jan de Jong met Chantal en Hanna

Originaliteit/ Burg. de Winterbokaal

1. Maaïke van Gaalen en Jolanda Rokenbrand
2. Patricia Post en Ashley Groenestein
3. Bianca Dekker en Aske Blom

Landbouwstijl

1. Milka de Vries en Evelien Hop
2. Roland Vos en Michella de Graaf
3. Nico de Jong met Miriam en Margriet van 't Klooster

Meest smaakvolle combinatie/

Bob Aninkprijs: Familie Hilhorst

Maandagmiddag

Ringsteken aanspanningen

- PONY'S**
1. Maartje de Jong en Alenna van 't Hoenderdaal
 2. Marjolijn Waarlé en Tessa en Sanne Post
 3. Theo Makker en Joke Witte

Bestgaande pony: Stefani Noah en Stella Fauré

Ringsteken met transport/ bakfietsen

1. Bart en Annemieke Steenbeek
2. Albert Sandbrink en Milka de Vries
3. Michel van Klooster en Johan ter Weijden

Meest originele combinatie/ Klaas Vostrofee

'De Gemeenteraad'

Ringsteken aanspanningen

- PAARDEN**
1. Judy de Jong en Annemieke van Schaik
 2. Mila Toes en Joan de Rooy
 3. Jacqueline van Eijden en Willem de Gooyer

Bestgaande paard / Frans Elbersbokaal: Bart Vos

Woensdagmiddag 24 augustus 2005

Touwtrekken

- Heren:
1. Gebr. van der Heiden
 2. Koot Electro
 3. De Onbekenden

- Dames:
1. Oude wijfjes
 2. Gebr. van der Heiden
 3. De Goddelijke Nichten

Handicaprace

1. Paul Raven Joan de Rooy: 108 pt
2. Aaron Horst Sophie Lanphen: 123 pt
3. Folkert Stuyver Fieke Vos: 128 pt

foto: SB

“WAAK OVER ONS CULTUREEL ERFGOED”

Reactie van de Stichting Karakteristiek Blaricum op het artikel 'Blaricum' van Adrie van Zon in de hei & wei van juni jl.

Dit artikel van Adrie van Zon in de hei & wei was perfect. Hij legde precies de vinger op de gevoelige plek met zijn schets over de verschillen die er zoal tussen de verschillende bevolkingsgroepen in Blaricum bestaan. Hij deelt de bevolking als volgt in: de autochtone Blaricummers (die behoeven geen verdere toelichting), de 'oude buitenlui' (zijn de families die hier al tientallen jaren wonen en die zich als echte Blaricummers voelen en zich daar ook naar gedragen) en als derde groep de 'nieuwkomers' die, zoals Adrie het stelt door de eerste twee groepen met enige argwaan en reserve worden bekeken omdat zij zich niet altijd als, zeg maar, 'Blaricummers' zouden gedragen. Adrie laat in deze indeling de 'meentbevolking' buiten beschouwing en ik denk dat hij dit doet omdat de discussie daar, in dit geval, niet over gaat. Maar 'meenters' zijn ook Blaricummers. Waarvan akte!

De Stichting Karakteristiek Blaricum wil zich graag mengen in de discussie omdat een gedeelte van de door Adrie gesignaleerde problematiek gaat over de bebouwingdichtheid in het oude dorp en ook omdat deze problematiek nogal direct in de interessesfeer van de stichting ligt. Met name over het invullen van de nog spaarzame open plekken in het (oude) dorp met nieuwbouw en het steeds verder verdichten en verstenen van het dorp met inbegrip van de omliggende villawijken. Maar nu terzake, wat willen de autochtonen?

Generaliserend zouden zij in het oude dorp zoveel mogelijk willen bijbouwen omdat ze vinden dat hun kinderen en overige familieleden in het dorp moeten kunnen blijven wonen. De 'oude buitenlui' daarin tegen willen "handhaving van de dorpskarakteristieke open (groene) ruimtes met een beperkte nieuwbouw" en... zo gaat Adrie verder "...dit omdat zij nu eenmaal gekozen hebben voor het behoud van een karakteristiek Blaricum, een werkelijk schitterend dorp dat zo mooi, gaaf en groen, maar ook helaas zo exclusief (en duur) is geworden in de loop der jaren." Dit laatste lijkt ons niet een argument van de 'oude buitenlui' maar dit terzijde.

Als Stichting Karakteristiek Blaricum richten en beperken wij ons wat de discussie betreft op bouwen of niet bouwen in het oude dorp. Wij vinden dat, willen wij de karakteristieken van het dorp behouden, er absoluut niet verder mag en moet worden gebouwd. De weinige open plekken die wij in het dorp nog hebben

foto: SB

bepalen mede het karakteristieke dorpsbeeld. Sinds de voorlaatste eeuwwisseling heeft er zich een onvoorstelbare gedaantewisseling van het dorp voorgedaan. In de dynamische ontwikkeling van het dorp is er een veelvoud (denk hierbij aan het tienvoudige of meer) bijgebouwd. Dat is te begrijpen en goeddeels te rechtvaardigen maar roept wel de vraag op: "Tot waar kun je hiermee doorgaan?" Vele erven en weijtes die vroeger het dorp zo sierden zijn al geofferd aan de bakstenen. We zijn dan ook van mening dat we de 'bouwwoedegrens' eigenlijk al gepasseerd zijn. Waar ligt het 'omslagpunt' van wat nog karakteristiek Blaricum is en wanneer dat niet meer zo is. Als je dat laatste constateert, ben je er op dat moment al aan voorbij geschoten. En dat gevaar bestaat wanneer je je realiseert hoe snel je aan een (huidig) dorpsbeeld/situatie went.

Als voorbeeld: als er vlak naast een karakteristiek gebouw of monument nieuwbouw komt, kan je dat jammer vinden. Echter na een jaar of wat ben je eraan gewend en zo schrijdt de gewenning en tolerantiegrens voort. Helaas gaat dit ook op voor minder fraaie bebouwing. Denk hierbij o.a. aan de foeilelijke overkapping van de benzinepompen van Vos. (De

foto: SB

Vossen zijn hier zelf geen debet aan, het was de welstandcommissie die vond dat hier iets 'vernieuwends' op moest!)

Blaricum is eigenlijk het enige Gooise dorp waar nog enigszins het karakteristieke is behouden. Het stratenplan is nog grotendeels zoals dat een eeuw geleden was. De kronkelige en stoeploze weggetjes, de onbestrade paden, de heggen, de fraaie boerderijen en de nog overgebleven open ruimtes zijn er nog. Moeten we dan niet bouwen voor kinderen, ouderen en sociaal zwakkeren? Het antwoord daarop is (helaas) nee en wel om een aantal redenen.

Ten eerste: je kunt niet doorgaan met bou-

wen als je Blaricum voor nu en later, in z'n huidige verschijning, wilt behouden. Het is inderdaad een keus maar net zo'n keus met de vraag of je de omliggende natuurgebieden gaat volbouwen omdat je vindt dat kinderen het recht hebben dicht bij hun ouders te wonen. Je kan de term 'vol' altijd oprekken.

Ten tweede: waar eenmaal stenen komen verdwijnen ze nooit meer. Vandaar dat de bebouwing de afgelopen 100 jaar zo enorm is toegenomen. Er kan natuurlijk nog volop gebouwd worden maar dan op plekken die minder kwetsbaar zijn en waar de bouwgrond acceptabele prijzen heeft. Het is volstrekt onzinnig om maar door te gaan met bouwen in een dorp dat al worstelt om z'n karakteristiek te behouden en waar ook nog eens de bouwgrond tot de duurste van het land behoort. Wil men dit toch, dan moet men de lucht in om meer woningen te bouwen op de dure grond.

Ten derde: ook de autochtone Blaricummers verkopen hun huis of boerderij tegen de hoogste prijs (ook hen is niets menselijks vreemd), maar dit houdt wel in dat daardoor hun kinderen zich de Blaricumse huizen niet meer kunnen permitteren. Het is natuurlijk onzin om te willen dat jouw kinderen in het dorp moeten kunnen wonen. Kinderen gaan sowieso wonen waar ze willen; waar hun baan hen brengt en waar zij het zich dat kunnen permitteren. Dit kan net zo goed Bussum zijn of Helmond of ergens in Brazilië.

Hoe zal Blaricum er over 50 jaar uitzien? Is het dan nog een fraai dorp of doet het slechts nog in de verte denken aan een origineel Goois dorp? Als wij er met elkaar voor kiezen om te bouwen moeten we vooral rustig doorgaan, dan valt het ene weijte na het andere, wordt de bebouwing steeds dichter en worden de nieuwbouwwijken om ons heen steeds groter. Ook Hilversum was eens een mooi brinkdorp, net zo mooi of bijna net zo mooi als Blaricum.

Door ons vroegere gemeentebestuur is plechtig beloofd dat het 4e kwadrant bij de Stichtse brug nooit bebouwd zou worden. Slechts in enkele decennia erodeert

zo'n uitspraak van politieke bestuurders. Lost al die bebouwing wat op? Nee, want waar meer inwoners komen, komen steeds meer kinderen en steeds meer familieleden en dus meer huizen. Het wordt een eindeloze bouwspiraal. Is het sociaal? Waarom dan, is het behouden van iets fraais en kostbaars en wat ook nog eens cultuurgoed is sociaal? Om dezelfde reden moeten we ook stoppen met de eindeloze verdichting en verstening van onze villawijken. Ook deze raken hun karakter kwijt. Vooral met de ontwikkeling van nieuwe bestemmingsplannen moeten we waken voor de verdergaande sinterklazerij in bouwstippen. Naarmate de grond steeds duurder wordt, wordt de druk om van een tuintje een bouwperceel te mogen maken steeds groter. Begrijpelijk? Dat wel. Wenselijk? Absoluut niet.

Laten we trachten dit uitzonderlijk mooie plekje in het Gooi te behouden voor ons en ons nageslacht. Laten we hopen dat onze plaatselijke politici de moed kunnen opbrengen om nu eens niet een compromis in de zin van 'een beetje bouwen' te sluiten. 'Een beetje bouwen' vertraagt slechts het ongewenste eindresultaat. Laat er duidelijkheid komen: ophouden met knabbelen aan de ruimte en voor behoud van het dorp gaan. Dit zal uiteindelijk de investering blijken voor de toekomst. We hebben immers de plicht te waken over ons cultureel erfgoed. Voor de Stichting Karakteristiek Blaricum hoeft Blaricum absoluut geen museumdorp te worden maar dat heeft niet alleen te maken met het feit dat de stichting er mordicus tegen is om het dorp vol te plempen met woningen. Blaricummers let op uw zaak!

*Namens de Stichting
Karakteristiek Blaricum,
Carlo Andreoli*

“WE ZIJN VERANTWOORDELIJK VOOR ELKAAR”

“Ik vind het onduidelijk dat je gelukkig leeft terwijl je achteraf weet dat er in de gemeenschap dingen zijn waar je iets aan had moeten doen of waaraan een gebrek was.” We spreken met Jan Greven, de voorzitter van het nieuw opgerichte Gemeenschapsfonds Blaricum.

foto: SB

U kent Jan vast wel, als kerkenraadslid en van tijd tot tijd voorganger van de Protestantse Kerk. En natuurlijk van zijn sterke herdenkingstoespraak op 4 mei 2004 "Moedwillige blindheid, een diepgaande collectieve ontsparing" die in de 'hei & wei' stond van mei vorig jaar. Jan Greven studeerde godsdienstfilosofie aan de Vrije Universiteit, was negen jaar directeur van het IKON, werd toen hoofdredacteur van het dagblad Trouw en rondde zijn actieve loopbaan af als directeur landelijke dagbladen van PCM. Hij is nu ondermeer actief met het begin dit jaar opgerichte gemeenschapsfonds Blaricum, waarover hij ons enthousiast vertelt: "Dit fonds is gebaseerd op de zogenaamde 'community funds' waarmee het zo'n 50 tot 60 jaar geleden begon in de Verenigde Staten. Sindsdien hebben deze funds een enorme vlucht genomen. Er zijn er nu talloze, in de VS, Canada en Engeland, om maar een paar landen te noemen." Een jaar of vier geleden ontstonden ook in ons land de eerste funds, de gemeenschapsfondsen. Fondsen die bijdragen aan het gemeenschappelijke welzijn van de inwoners van een dorp of stad. Om dingen te kunnen doen waarvoor van de kant van de overheid geen geld beschikbaar is en zo een impuls te kunnen leveren aan de verbetering van het sociale, culturele en economische leven in een gemeente. "Het ene fund heeft natuurlijk meer geld dan het andere, maar ze hebben allemaal hetzelfde doel. En dat omvat, om een misverstand uit de wereld te helpen, toch iets anders dan de fantastische nabuurplicht, waar Blaricum trouwens vermaard om is. De burenhulp, het elkaar helpen in nood, zoals wanneer er een alleenstaande oudere ziek is en de buurman of -vrouw eten maakt, gezelschap houdt en de familie waarschuwt. Het gemeenschapsfonds wil, onbelemmerd door en onafhankelijk van elke politieke organisatie, vraagstukken binnen de gemeente oppakken en, indien nodig, bespreekbaar maken en meehelpen

oplossen. Daarnaast willen we de betrokkenheid van onze inwoners bij het dorp nog verder vergroten door projecten te ondersteunen die de kwaliteit van onze dorpsamenleving verhogen. Het is allemaal best ambitieus, maar we gaan ervoor." Aldus Jan.

"Het gaat om plaatselijke activiteiten en projecten. In Bijvanck en het oude dorp. Die kunnen heel divers zijn. Van cultureel tot maatschappelijk werk en gezondheidszorg. In de Verenigde Staten zorgde zo'n fonds voor de bouw van een zwembad. Een ander fonds regelde dat iemand haar tweede huis ter beschikking kon stellen aan plaatsgenoten die zich geen vakantie konden permitteren. Maar heel kleinschalig mag ook: restaureer die twee prachtige ANWB borden eens die in ons dorpscentrum staan. Creatief denken met het oog op je omgeving en de mensen die er wonen. Daar gaat het om."

"Daarom," zo vervolgt Jan, "streven we als Blaricumse gemeenschapsfonds naar een doorlopend contact met de dorpsbewoners om te horen wat er leeft en wat zij graag zouden realiseren om het dorpsleven (nog) beter en plezieriger te maken, maar waarvan je vaak niet weet hoe dat aan te pakken. Nu is het best moeilijk om zoiets nieuws van de grond te krijgen, vooral in een besloten gemeenschap. Dat hebben wij hier aanvankelijk ook gemerkt. Maar dat is best begrijpelijk. Als dorpling vraag je je natuurlijk eerst af: "Waar is dat fonds nou voor nodig, vroeger ging het toch ook goed? Doe ik soms wat verkeerd, dat er zoiets moet komen?" Maar dat er al internationaal zoveel van die fondsen bestaan zegt toch wat. Ook in ons land zijn er al veel van deze gemeenschapsfondsen actief, zoals in Leidschendam-Voorburg, Winterswijk, Nijmegen, Alkmaar en Den Bosch. Ook Texel, dat qua bevolkingsopbouw en -instelling op Blaricum lijkt, heeft trots zijn fonds, het Texelfonds. Laat Blaricum dit navolgen. We zijn in goed gezelschap." Voor informatie: www.gemeenschapsfondsenblaricum.nl, e-mail: info@gemeenschapsfondsenblaricum.nl.

Sybert Blijdenstein

foto: SB

RESTAURANT TAFELBERG

WEER OUDERWETS GEZELLIG

WINNAAR VAN DE GOOISE TERRASSENTEST!

Slechts de vier buitenmuren bleven overeind, het bovenwoonhuis werd verwijderd en het terras werd in ere hersteld. Na maanden verbouwing ontstond een uitspanning die 100 zitplaatsen heeft, 40 beneden en 60 boven. Nino de Boer (49), de nieuwe eigenaar, is trots op het resultaat.

foto: SB

Op 29 april 2005 was het zover. Na een grootse verbouwing (her)opende Tafelberg drink & eetgelegheid aan de Oude Naarderweg 2 te Blaricum zijn deuren. Nino de Boer had hoge verwachtingen, maar dat de toeloop zo enorm zou zijn was ongekend.

Hij moest meer personeel aannemen, wat lukte en in korte tijd liep alles als een trein. Het was natuurlijk bekend dat het hele Gooi snakte naar de terugkeer van een restaurant aan dat mooie stuk hei bij de Tafelberg, waar je weer gewoon kon zitten op het terras en waar je voor een

betaalbare prijs iets kon gebruiken. Daar heeft de in Bussum geboren Nino de Jong, ook eigenaar van de Jonge Haan in Hilversum, heel goed op ingespeeld. Nino: "Wij voeren een kaart die vrijblijvendheid uitstraalt. Daarvan is de bedoeling dat iemand zich vrij voelt om te doen en laten waar hij zin in heeft. Daarom kan er de hele dag gegeten worden. Er is een ochtend- en een lunchmenu, een middagkaart met borrelhapjes en tapas (de chefkok is van Spaanse afkomst) en een dinerkaart. Men kan iets kleins eten, heel uitgebreid, heel goedkoop of heel duur. Bovendien gaan we 's winters, ook op het terras bij verwarmingsplekken, stampotten, hete chocolademelk en erwtensoep serveren en in het najaar wildschotels." Dit alles kan men gebruiken zowel binnenshuis, waar de schitterende inrichting doet denken aan een blokhuut met aan de hei gerelateerd getint meubilair, als op het terras, omgeven door prachtige kleurrijke borders en een romantische vijver.

Nino de Boer, die zijn hele leven in binnen- en buitenland in de horeca heeft gewerkt, is terecht trots op de renovatie van dit al heel oude pand. En dat het druk is – op een zonnige dag bezoeken zo'n 500 mensen het restaurant – en daardoor veel organisatie vergt, vindt hij alleen maar leuk. "Want," zegt hij, "dit werk is mijn lust en mijn leven. Ik zou niet anders willen."

Tafelberg drink & eetgelegheid is 7 dagen per week open van 9.00–24.00 uur. Keuken tot 23.00 uur. Reserveren wordt dringend aanbevolen. Tel 035-5383975. E-mail: info@tafelberg.nl, zie ook www.tafelberg.nl.

Conny Rector

VERWEVEN MET IKEBANA

Interview met
Jeanne Rauwenhoff-Buurma

Ze is zeer gesteld op de natuur en houdt van tuinieren. Ze heeft altijd al iets gehad met symbolen. Ze is 'Executive Master' van een van de Ikebana scholen en geeft les, verzorgt workshops en demonstraties. "Ikebana is een virus, als het je eenmaal te pakken heeft, heb je niet alleen je ogen nodig maar ook je voeten om alles bij elkaar te zoeken wat voor een schikking nodig is...."

Hoe krijg je zo'n virus?

Ik denk dat het zo goed bij me past omdat ik altijd al iets heb gehad met symbolen. Bovendien hou ik al van jongs af aan ontzettend veel van bloemen en planten. Als kind had ik al een vlijtig liesje-kwekerij in een oud aquarium. Mijn moeder had een prachtige bloementuin en mijn vader schilderde in zijn vrije tijd natuurlandschappen.

Toen we na tien jaar Bombay in 1969 met ons gezin in Japan gingen wonen, kwam ik via onze internationale club in Yokohama, op een cursus 'Ikebana' terecht. Ik werd meteen enthousiast en ben het dus nog steeds.

Wat betekent 'Ikebana'?

Hier bedoel je de Japanse kunst van het bloemschikken mee. De naam is afgeleid van de woorden 'ikeru' en dat betekent: leven. Het woord 'bana' is in het Nederlands: bloem.

Oorspronkelijk komt het uit China en vanaf de zesde eeuw wordt het in Japan beoefend. Het waren toen uitsluitend bloemschikkingen voor tempels, maar dat is nu niet meer zo. Je ziet de 'Ikebana' werkstukken nu in hotels, bedrijven en in huiskamers. Op Japanse scholen kan men o.a. kiezen tussen het vak theeceremonie, kalligrafie of Ikebana. Dat is verplicht, het hoort bij hun opvoeding, bij hun leven.

Hoe kenmerkt 'Ikebana' zich?

De lijn, de vorm en het natuurlijke element van het bloemstuk is het meest belangrijk, verder door zijn zuiverheid en door zijn minimale hoeveelheid aan attributen. Met weinig probeer je veel te zeggen. Het is gebaseerd op drie hoofdtakken en bloemen die de symbolen van hemel, mens en aarde weergeven. Door deze vorm van bloemschikken geef je de gebondenheid met de natuur weer. In het voorjaar uit je het ontluikende, in de zomer de overdadige kleuren, in de herfst de soberheid en in de winter de zuiverheid. Men is heel erg gehecht aan tradities, zo kennen ze bijvoorbeeld het meisjesfeest, hier hoort de perzikbloem bij. De iris staat bij het jongensfeest centraal, omdat het blad op een samurai zwaard lijkt, en dat toont kracht! Er wordt met takken en bladeren en relatief weinig bloemen geschikt. Vanochtend heb ik op deze platte schaal een compositie gemaakt van een ontluikende kamperfoelie samen met een verveerd stuk hout. Belangrijk is het weglaten en toch iets uitbeelden, vaak seizoengericht.

En je bent nog steeds actief?

Toen we in Japan woonden, heb ik de lesbevoegdheid 'Ikebana' gehaald en ik geef nu al meer dan dertig jaar les. Ik ben ook altijd lessen blijven volgen. In Japan was het gebruikelijk om de verschillende attributen kant en klaar te kopen, in Engeland heb ik geleerd om de natuur er meer bij te betrekken. Door de 'Ikebana' ben ik anders naar bloemen en planten gaan kijken, intensiever en bewuster. Vanaf 1977 wonen we in Blaricum en ben ik na een expositie in 't Spant les gaan geven in De Blaercom. Ik werk daar volgens de regels

van de 'Ichiyo' school. Elke school begin je met de basisvormen en verder is het vooral zelfexpressie. Ik geef ook les volgens de 'Ikenobo' school (sinds de 15^e eeuw), maar bij deze zeer traditionele school gebruik je de strikte vormen. Er zijn ongeveer 2000 scholen, waarvan er in Nederland vier worden beoefend.

Hoe kom je aan nieuwe ideeën?

In de eerste plaats ben ik lid van de Nederlandse 'Ikebana' club en van de 'Ikebana International'. Regelmatig worden er lessen en demonstraties gegeven. Ik ben net terug uit Engeland en heb daar weer heel veel geleerd van onze 'headmaster' uit Japan. Ook zijn er regelmatig symposia in verschillende landen. Natuurlijk zijn er de nodige tijdschriften en boeken met voorbeelden en ideeën. Samen met collega's heb ik wel demonstraties gegeven in Londen, Parijs, Manilla en Sydney, zodat we van elkaar konden leren. Als mijn man en ik in Sydney zijn, waar twee van onze drie dochters wonen, geef ik regelmatig workshops. Zo ben ik dus geheel verweven met 'Ikebana'.

Een moderne vrouw die tradities koestert?

Ja, zo kun je het noemen. Ik denk dat het een behoud is voor een land om goede tradities te bewaren en door te geven. Dat is cultuur. Japan is daar een goed voorbeeld van. Ik ben trouwens ook dol op de Japanse volkskunst, die daar nog steeds wordt gemaakt en bij verschillende feestdagen wordt gebruikt. Door Ikebana heb ik heel veel internationale contacten kunnen leggen en vriendschappen kunnen maken.

En heeft Blaricum nog tradities?

Wij vinden het hier prachtig wonen. Gelukkig is er veel groen en natuur in Blaricum – zo bijzonder is het ook door zijn oorspronkelijke bewoners. Belangrijk is volgens mij dat nieuwkomers en ingezetenen interesse voor elkaar tonen en zo elkaar leren begrijpen. Dat maakt en houdt ons dorp uniek en oorspronkelijk.

Tradities, symbolen, schoonheid van de natuur en interesses zijn waardevolle begrippen van alle tijden. Laat het ons tot inspiratie zijn. Jeanne Rauwenhoff is zo'n inspirerende vrouw.

Corryn de Vrieze

foto: SB

INGEZONDEN BRIEF

(reactie op het artikel

'Al draagt een aap een gouden ring...')

Eerst met verbazing, daarna met stijgende verontwaardiging heb ik het artikel over de Malbak van Tiny de Wit in de 'hei en wei' van september jl. gelezen. Als vrijwilliger wil ik hierop reageren. We hebben ondervonden dat er veel weerstand bestond tegen de noodbouw in het park. Wij zijn erop voorbereid ons uiterste best te doen om de overlast voor de omwonenden te beperken. Een gebouw is een gebouw. Of het nu een AZC is geweest of een noodschool, een gebouw heeft een functie en als de ene functie is opgeheven kan het worden gebruikt voor een andere functie. Het verhaal van het varkentje vind ik dan ook nergens op slaan, ja misschien in een sprookje dat niet zo goed afloopt. Door de 'machteloosheid' van de bewoners gelijk te stellen aan de machteloosheid van asielzoekers, doe je grote afbreuk aan de problemen van asielzoekers. Wij zijn blij met dit gebouw en hopen daar natuurlijk zo kort mogelijk in te blijven, maar dat ligt niet aan de gebruikers maar aan de snelheid van handelen van de gemeente. Ondanks alle tegenwind is het Bijvanckpark toch echt de meest logische plaats. U moet bedenken dat er ook gehandicapt en ouderen in de Malbak komen, die moeten natuurlijk wel met hun rolstoel en rollator naar binnen kunnen. Op een andere plaats was dat zonder overschrijding van het beschikbare budget niet mogelijk geweest. Misschien eens een idee voor u om als vrijwilliger een poosje in de Malbak te komen werken, dan kunt u zelf ervaren waarom een gemeenschap een buurt huis nodig heeft. Dan ziet u dat er allerlei activiteiten worden georganiseerd voor eenzame mensen, voor gehandicapt, ouderen en jongeren, die zonder een buurt huis nergens terecht kunnen. Vanaf dat mijn kinderen op school zijn ben ik vrijwilliger geweest, in de speeltuinvereniging, op school, sportclubs. Voor mij heeft dat altijd veel voldoening gegeven. Mijn kinderen zijn inmiddels tegen de 40 jaar, maar toch ben ik nog steeds vrijwilliger. Probeer het ook eens, dan zou u misschien een heel andere kijk krijgen op dit aspect van onze samenleving en een meer naar mijn mening bij 'hei & wei' passend stukje hebben geschreven.

Yvonne Beekman, Zalm 16, Blaricum

(Naschrift: de redactie benadrukt dat zij genoemde bezorgdheid voor bejaarden en gehandicapt volledig deelt, eens temeer omdat verschillende redactieleden zelf ook actief zijn als vrijwilliger in deze zorgsector. Derhalve neemt de redactie dan ook afstand van de door mevrouw Beekman te dien aanzien gemaakte opmerkingen en sluit hierbij de discussie.)

trouwzaal te bekijken. Toen dan onze huwelijksdag in mei nog maar net was aangebroken, raakten we tussen de fotosessies door het trouwboekje al voor de ceremonie kwijt. Dat moet ergens op de Angerechtsweg van onze auto zijn gevallen, waar onze chauffeur het helaas niet meer zag liggen. Dus vervolgde hij zijn rit in versierde auto naar de bloemist in het dorp om daar maar 'iets nieuws' te regelen. Voor de deur van de bloemist werd hij echter aangesproken door een voorbijganger op de fiets: hij had een bruidsboekje gevonden en dit op goed geluk naar het gemeentehuis gebracht! Aangezien onze chauffeur niet wist waar hij het gemeentehuis kon vinden, reed de fietser zelfs voor hem uit om de weg te wijzen!

HET KEUKENTAFEL- KANTOOR

Eerder dit jaar vierde Madeline Lindeman Makelaardij het eerste lustrium. Geen geringe prestatie voor een 'eenvrouwskantoor', ook al omdat de huizenmarkt toch wat stagneert en dat maakt de spoeling voor alle makelaars alleen maar dunner.

Gevraagd naar de succesformule van haar kantoor zegt Lindeman dat 'klein zijn' vooral toch voordelen heeft. "Tja, ik heb geen grote etalage, en ook geen echt kantoor. En ik heb ook geen telefoniste, binnendienst of buitendienst. Wat ik wel heb is een grote betrokkenheid, de rust om vragen en situaties te analyseren, te luisteren naar een verhaal. Ik ruim bewust tijd in voor het aanhoren van wensen en voor het krijgen van begrip over het wat en het hoe en het waarom. Veel makelaars gaan met de koop of verkoop van een huis om als een 'patsboem'-beslissing. Daar komt ook dat imago van lekker snel geld verdienen uit voort. Ik ben ervan overtuigd dat koop of verkoop veel meer een geleidelijk proces is. Dat moet je de tijd geven en met je deskundigheid rustig begeleiden." Lindeman is overigens geen makelaar die opdrachtgevers met handen en voeten aan haar kantoor wil binden. Als de klant meet bepaalde trajecten best wel zelf te kunnen doen, dan zal Lindeman zich daar niet mee bezighouden. Hetgeen zonder meer een verlagend effect kan hebben op de bemiddelingskosten. Lindeman: "Maar het omgekeerde komt ook voor: dat een klant in feite wil dat je alles kan en doet. Dan kan ik terugvallen op de eerder genoemde deskundigheid, dus zakelijkheid, mensenkennis, sociale vaardigheden, juridische en bouwtechnische kennis. Mijn toegevoegde waarde zit 'm, kort gezegd, in de hoedanigheid van betrokken en objectief adviseur en onderhandelaar. Klein maar kwaliteit." En, zo wordt gezegd, 'with a touch of class'.

Wie met Madeline Lindeman Makelaardij in zee gaat, moet overigens niet verbaasd zijn als het zakendoen voor een deel zal zijn omgeven met heerlijke culinaire geuren. Lindeman heeft namelijk in de vrije uurtjes ook een kookschool, Madeline Kookt. Over deze combinatie zegt ze: "De makelaardij is een 'keukentafelkantoor'. Vandaar dat de ene activiteit soms grenst aan de andere. Maar dat wordt altijd bijzonder op prijs gesteld, hoor. Een keer iets anders dan het obligate verpakte koekje bij de koffie, wie vindt dat nou niet lekker?!"

Madeline Lindeman Makelaardij is te bezoeken op www.madelinelindeman.nl en bereikbaar op (035) 6565773. En voor het geval u in uw nieuwe huis echt lekker wilt koken (of daarvoor een advies wilt of voor de house warming party een catering nodig heeft), kunt u natuurlijk ook even kijken op www.madelinekookt.nl.

P. Schelfhout

We weten nog steeds niet wie deze redende engel is geweest en zouden deze persoon alsnog graag willen bedanken voor zijn attente gedrag! (Meldt u zichzelf even bij de redactie?) Voor ons is dit in ieder geval iets typerends voor de bewoners van een aardig dorp als Blaricum.

"Hoe bereiken we de nieuwkomers beter?" Geef de nieuwkomers het advies om een exemplaar van het boek *Blaricum, erfenis van gooiers* te kopen. Daarin leer je de mooie plekjes van het dorp kennen en gelijk de markante personen uit de autochtone Blaricumse samenleving met hun stukje geschiedenis, veranderingen en blikken op de toekomst. Wij hebben het boek bijna uit.

David Post & Rosmarijn Boender

EEN ZONNIGE MIDDAG IN JULI

De zon blijkt ook te schijnen in de kunstwerken van Mies. Die middag op bezoek bij Mies Koppel-de Groot blijf je je verbazen. Het huis, omgetoverd in een expositieruimte, laat een selectie zien van jarenlange creatieve arbeid. Het meeste is opgeslagen in depot.

Mies Koppel, geboren in Laren en al meer dan veertig jaar wonend in Blaricum, straalt. Samen met haar tweelingzus, Henny, is ze na de oorlog begonnen met het maken van wandkleden.

Vormgeving

Nadat Mies haar diploma behaalt voor coupeuse, ze is dan 16 jaar, heeft ze toch niet veel interesse in het maken van jassen, kostuums etc. Het ontwerp, de vormgeving, boeit haar mateloos. Het maken van wandkleden gaat beginnen. Schilderen met lapjes: een ingenieus samenspel van naald en draad, vorm en kleur. Net als bij een schilderij is het evenwicht in het kunststuk bepalend voor het resultaat.

Inspiratie

Mies trouwt in 1947 met Nico Koppel en ze krijgen drie dochters en een zoon. Twintig jaar later, als de kinderen wat minder tijd vragen, gaat ze met Henny op cursus bij kunstschilder Jos Linnenbank in de Warrekam te Laren. Hij laat hun werken naar de inhoud van gedichten. Het gedicht 'Nacht' is een van de eerste gedichten dat door Mies wordt verbeeld. Ook kindertekeningen zijn een inspiratiebron. De grote fantasie en de magnifieke kleurschakeringen maken je stil, terwijl je denkt aan je eigen jeugd.

Expositie

In juni en augustus 1983 exposeren ze 18 wandkleden in het Binnenhuis te Baarn. Als ze drie jaar later de Culturele Zomermarkt in de Pekingtuin verfraaien

met hun werk, worden ze verrast door een enorme hoosbui. Alles is kletsnat. Laconiek reageren ze met: "Jammer." Ze popelen om weer aan de slag te gaan. Dikke plakboeken begeleiden ons gesprek en de verscheidenheid spreekt uit de kleden die ons omringen. Sneeuwvlanschappen – Tweelingen – Kermis – Kegelspel – Nacht in Amsterdam – De Boreling.....

foto: SB

Aquarel

Hoewel beide dames, na jaren, beginnen met aquarelleren, blijven de wandkleden hun passie. Glimlachend kijkt Mies rond en laat één van haar pure schilderstukjes zien: 'Koningin Beatrix bezoekt Blaricum.' Heel treffend heeft ze de vorstin weergegeven.

Afscheid

Geëmotioneerd vertelt ze even later over het vertrek van haar zus naar Brabant, die met haar man in Beesd gaat wonen. Henny, haar maatje, verdwijnt uit het wandkledencircuit. We drinken in stilte thee, maar haar kunst verjaagt de impasse en je kunt zien dat ze na dit afscheid nog hartstochtelijker geworden is in haar werk.

Open AtelierRoute Blaricum

Begin 2005 sluit ze zich aan bij Stichting kunst en cultuur Blaricum die zich op dat moment voornamelijk richt op de organisatie van de eerste Open AtelierRoute

Blaricum, een initiatief van de kunstenaars-contactgroep, opgericht in 2004 door Marijke van Melle, Marianne Blijdenstein, Margot Pistor en Bia Maas. Later kwam ook Gerda Jellema erbij (zie ook hei & wei van juli/augustus jl.). Het was een succes: in enkele maanden meldden zich 60 creatieve mensen aan, waarvan er 36 (!) op 10 en 11 september jl. hebben deelgenomen aan de atelierroute. U heeft Mies vast al ontmoet met haar werk in het Gemeentehuis of in september in De Blaercom waar ze live aanwezig was tijdens de atelierroute.

Hennie Lamaker

WIE HEEFT ONS BOEKET GEVONDEN?

Als reactie op het artikel 'Blaricum' in de hei & wei van juni 2005, over erfgooiers, de oudere buitenlui en de nieuwkomers willen wij, als nieuwkomers, graag ons Blaricumgevoel eens met u delen. Sinds oktober 2004 wonen wij in Blaricum. Nu we hier bijna een jaar wonen en onze burens en de omgeving wat hebben leren kennen, zijn we erg tevreden hier terecht te zijn gekomen!

Om het jaar 2005 goed te beginnen als Blaricumse inwoners, hebben we de uitnodiging voor de nieuwjaarsreceptie op het gemeentehuis beantwoord met een bezoekje. De kennismaking met de burgemeester was aanleiding voor een mededopsbewoner om wat 'ins en outs' van het mooie dorpsleven te vertellen. De basis voor een nieuw lid van de Historische Kring werd hiermee gelegd. Aangezien we in dit nieuwe jaar, 2005, zouden gaan trouwen, en wat ons betreft ook in Blaricum zelf, was dit tevens de gelegenheid om te vragen om even de

HOVENIERSBEDRIJF P.E. CALIS

- * Tuinadvies
- * Aanleg en onderhoud
- * Tuinarchitectuur
- * Sierbestrating

Witzand 1 - Blaricum (035) 5311912

J. Vos

WONINGINRICHTING
Linnen en Bedtextiel
Huizerweg 2 Blaricum
Tel. 035 538 33 93

www.ijssalondehoop.nl

Hoveniersbedrijf Roest - Borsen

Schietspoel 27, 1251 XT Laren

Tel./Fax
035 538 44 70

